

Sadržaj:

I Motivacija u kontekstu ponašanja u organizaciji

1. Uvodna reč suština i značaj motivacije

Čovek zahvaljujući intelektu ostvaruje svoje mesto u prostoru i vremenu vođen svojim interesima.

Celokupan odnos koji čovek gradi sa svojom okolinom ima za cilj zadovoljavanje značajnijih ili neophodnih potreba. Uspešnost tih napora se ogleda u tome koliko je zadovoljio svoje potrebe. Nema angažovanja na bilo kom planu, tokom života u kome pokretačka snaga nije neki motiv. Najvažnije je ostvariti postavljeni cilj. Ti ciljevi su različiti i pokrivaju ceo prostor čovekovog angažovanja i interesovanja. Uspešnost se meri efikasnošću realizovanja sopstvenih želja. Motivacija je pokretačka snaga čoveka koja ga dovodi u situaciju da bude angažovan, aktivan, preuzima obaveze, dužnosti ili određene uloge u društvu, za koje je vezana odgovarajuća vrsta njegovog ponašanja. Društvene situacije i potrebe čoveka utiču na njegova reagovanja tokom aktivnog života, pri čemu se veoma često može registrovati da su ta reagovanja, na iste situacije ili podsticaje u jednom slučaju registrovana, a u drugom slučaju sasvim suprotna. Individualne karakteristike ličnosti, njegov materijalni i društveni status, ali i nivo i stepen razvijenosti ukupnih društvenih odnosa, uključujući i stepen stečenog ili željenog materijalnog blagostanja, su najčešći segmenti saznanja odakle se kreće u istraživanje fenomena motivacije čoveka. Ako se želi obezbeđivanje efikasnosti ponašanja organizacionog sistema, onda se zahteva ili pokušava obezbediti da individualno ponašanje svakog člana, učesnika toga sistema bude u skladu sa zajedničkim. Problem koji interesuje psihologiju rada uopšte je proučavanje aktivnosti čoveka, i to izučavanje onih unutrašnjih činilaca koji utiču na ponašanje ljudi. Ponašanje ljudi ima svoj uzrok, povod i posledice. U osnovi motivisane aktivnosti, kao i kod drugih psihičkih procesa, leže neuropsihološka zbivanja. Određeno ponašanje i delatnost čoveka može da se obavlja bez svesno jasnih razloga i ciljeva takve delatnosti.

1.1 Definisane motivacije

Pojam motivacija potiče od latinske reči motiv što znači pobuda, podsticaj, a vezuje se za ljudske potrebe. Potreba je osećaj nedostatka koja se može upotpuniti korišćenjem određenih materijalnih i ne materijalnih dobara za njihovo zadovoljenje. Doživljaj potrebe i predviđanje cilja za realizovanje potrebe su osnovni momenti motivisanog ponašanja. Pojam motivacije se mora razgraničiti od pojma podsticaja. Podsticaj je spoljašnji pobuđivač na aktivnost odnosno odnosi se na objekte i situacije koji provociraju javljanje motiva koji ga aktiviraju, a motivi su unutrašnji pokretači na aktivnost. Svi spoljašnji podsticaji prolaze kroz sistem unutrašnjih potreba i vrednosti koje mogu da izazovu određeno ponašanje. To znači da unutrašnje potrebe i vrednosti određene ličnosti određuju ponašanje i aktivnost kao odgovor na uticaj spoljašnje sredine. Određeno ponašanje ljudi izazvano je dvema kategorijama potreba. Motive možemo podeliti u dve grupe, zavisno od toga da li leže na potrebama koje su biološke, primarne, niže ili one koje su svojstvene čoveku kao prirodnom biću, odnosno koje su urođene. U upravljanju preduzećem motivacija ima poseban značaj, jer se njome obezbeđuje poželjno ponašanje ljudi radi postizanja ciljeva organizacije i zadovoljavanja njihovih sopstvenih potreba. Na taj način se integrišu ciljevi organizacije i motivi ljudi koji su u njoj zaposleni.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com